

สมุดรายนาม

3.50

บทนิยายเรื่องเยี่ยมมที่เล่า...

น่านน้ำ สาวใจ

๗๗.๕๒

ป.

อินทรี

ป.อินทรีปาลิต

น้ำตาสาวใช้ ของ ป. อินทรปาลิต

เป็นนวนิยายที่มีความหมายและ
สนุกสนานยิ่ง เป็นเรื่องของชีวิตและ
ความรัก ที่ไร้ขอบเขตจำกัด ไม่คำนึง
ถึงในเรื่องศาสนา ฐานะและศักดิ์ระ-
กูลก็ ไม่อาจเป็นกำแพงมาขัดกันได้

ป. อินทรปาลิต ได้วาดชีวิตของ
หญิงสาวผู้ตกอยู่ในสภาพของ เมีย
ทาส ในเมื่อหล่อนยอมให้อาณูภาพ
แห่งความรัก เข้าครอบงำ อยู่เหนือ
จิตใจช่างเพื่อ....และช่างฝัน.....

ฉบับ ๔๔

ราคา ๓.๕๐ บาท

วารินทร์ สุทธิพิทักษ์

สร้างปก

พิมพ์ที่ ผลิตศึกษาการพิมพ์ ถนนมหาจักรี พระนคร
นายสำราญ โรจน์สมศักดิ์ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา ๒๔๙๘

น้าตาสาวใช้
โดย ป. อินทรปาลิต

เลขเรียกหนังสือ..... ๕๓.๕๒
เลขทะเบียน.....
วันที่..... 20 มี.ค. 43

เขตรัฐบาล
จังหวัดกรุงเทพฯ
ร.๓๓ ๓๕๐ ข.๓๓

สำนักพิมพ์เขตการศึกษา จิตติพิมพ์จำกัด

สัญลักษณ์แห่งคุณภาพ

สำนักพิมพ์ดวงตึกษา เป็นสำนักพิมพ์ที่

เด่นในวงการพิมพ์หนังสือในปัจจุบัน โดยเหตุที่จำนวน
หนังสือที่พิมพ์ออกจำหน่ายล้วนแต่อยู่ในความนิยมของ
นักอ่าน สัญลักษณ์แห่งคุณภาพดังข้างบนนี้ ได้ทำ
ความนิยมแก่นักอ่านด้วยหนังสือชนิดราคาเยว่ ตั้งแต่
ราคาเล่มละ ๓. บาท ๒. บาท ๒.๕๐ บาท ๓.๕๐ บาท ตลอด
ทั้งหนังสือชนิดปกแข็งเล่มพิเศษ เป็นเวลากว่า ๑๐ ปี

หนังสือทุกประเภท รวมทั้งฉบับกระเป๋าทที่พิมพ์
ออกจำหน่ายอยู่ปัจจุบันนี้ จะเด่นอยู่ในความนิยม โดย
มี สัญลักษณ์แห่งคุณภาพ พิมพ์ไวบนมูมปก ซึ่ง
เรื่องต่างๆ ที่พิมพ์ออกจำหน่ายทั้งหมดนั้น ได้รับการ
คัดเลือกอย่างระมัดระวังยิ่ง และด้วยการพิมพ์อย่าง
ปราณีต

โปรดจำสัญลักษณ์นี้ไว้ให้ดี มันเป็นสิ่งประกัน
ท่านในด้านการอ่านที่ดีที่สุดและคุ้มค่าที่สุด

น้ำทาสาวใช้

๑...

ถึงแม้ หล่อน จะรู้ดี ว่า หล่อนกำลัง ทะเยอ
ทะยาน ใฝ่สูง น้อยไม่ต่ำมารถจะหักห้ามใจได้ อานุ
ภาพของความรักนั้นช่างรุนแรงกระไรเลย รักของ
น้อยทนมต่อเขาเป็นความรู้สึก ในชีวิตบรรลู่สุข ได้ดั่งอาด
ราวกับหยาดน้ำค้างกตางหาว นบวณกณังแนแนเพิ่มพูน
ในหัวใจน้อยยิ่งช่น พยายามดัดดัดเท่าไรก็ไม่เป็นผล

หล่อนเป็นแต่เพียงสาวใช้ชั้นห้องของเขา น้อย
ไม่ด้วยไม่งามอะไรนัก ปราศจากวิชาความรู้เหมือน

หญิงสาว หงุดหงิด
 เบน เด็ก ก้าวร้าว ท้าเจาคุณ และ
 คุณหญิง พัดย เกษตรกร อุปการะ มา แด่เด็ก แด่น้อย
 เทากับข้าเก่าของท่าน ล้วนเขา-ชน วรเชษฐ เป็น
 บุตรชายและทายาทคนเดียว ของท่านทั้งสอง มชอ
 เลี้ยงรุ่งโรจน์ในวงการดมาคม ใคร ๆ ก็อยากจะรู้จัก
 อยากเป็นมิตรกับชน

ความ แตกต่างกัน เหมือนอย่าง ฟากกับคนนแหะ
 ทำให้เหนื่อยคิดว่า รกทเกิดชน จะไม่ให้ความลุ่ม
 ความลุ่มช่นแก่หัดอนเคย ๒ ปีเต็ม ๆ ทนอยหัดงรักเขา
 แต่ชนไม่เคยแ่ดงกริยาว่ารักหัดอนแม่แ่ด่น้อย นอก
 จากเอ็นดูในฐานะที่หัดอนจงรักภักดีต่อเขา ประณิบัติ
 รับใช้เขาด้วยความซนซนซนซน

หวนนึกถึงตัวแ่ด่น้อยก็เศร้าใจ ปู่ที่นอนพลาง
 ดวงใจของน่อยก็เดอนดอยไปถึงเขา โช้เอ๋ย-ทำไม
 เราจึงจะหักห้ามใจได้ เราควรจะรักนายแ่ด่มากกว่า
 คุณชน เขาจะมาด้นใจอะไรกับคนอย่างเรา

ตะวันรอนจวนจะดับทิวไม้แล้ว สายลมพัดโชย
 เข้ามาในหน้าต่างห้อง ร่างของน้อยอยู่ในผ้าถุงดำ
 เก่าๆ และเสื้อขนนอกผ้าขาวเรียบๆ ใบหน้าเป็น
 มั่นเต็มไปด้วยเหงื่อ ดาวใช้ในบ้าน 'วรเชษฐ'
 ไม่มีใครขยั้นอย่างน้อย ทำงานตั้งแต่เช้าจนค่ำไม่
 หยุตมือ ความขยันขันแข็งและความซื่อสัตย์ ทำให้
 เจ้าคุณ และ คุณหญิงพิสมัย เมตตาปราณี หด่อนมาก
 น้อยมตาแห่งเป็นหัวหน้าดาวใช้ และเป็นต้นห้อง
 ของชน ได้รับดีพิเศษให้อยู่ห้องๆ หนึ่งบนตึก
 ล้วนดาวใช้และคนใช้อื่นๆ ต้องไปอยู่ห้องแถวข้างตึก
 ซึ่งเจ้าคุณปลูกไว้ให้อยู่กันคนละห้อง
 น้อยไปนอนเรียบ ร้อย กดง จาก เคียง จด โต๊ะ
 เครื่องแบ่งต่อไป ภาพของ ชน วรเชษฐ ซึ่งบรรจุ
 อยู่ในกรอบเงินอันงดงามบนโต๊ะ ทำให้น้อยอดมอง
 คไม่ได้ ยิ่งมองก็เหมือนกับชนยมรบหุดอน ชนดั่ง
 งามองอาจผ่องฉายอะไรอย่างน

“ ชนชา-คุณคงไม่รู้ตัวหรือว่า น้อยหลงรัก
คุณ รวากับชีวิต ” หล่อน รำพึง แล้วยม เคঁรา ๆ
“ น้อยยินดีที่จะรับใช้คุณ เป็นทาสของคุณอย่างน
ถึงชนไม่รักน้อย ก็ขออย่าให้ชน ไปรักคนอื่นเด
นะคะ ”

หล่อนหยิบผ้าเช็ดกรอรูปแล้วดองไว้นานาพิกา
ปลูกตามเดิม วางโถแบ่ง, ขวดน้ำอบ, แปรงลับหัว
ไว้เป็นระเบียบ

ขณะนั้น ชายหนุ่ม คนหนึ่ง ในเครื่องแบบ ดำกล
ชุดดีเทอาอนเดินเข้ามาในห้อง เขาคือ ชน วรเชษฐ
นั่นเอง น้อยได้ยินเสียงร้องเท้ากระทบพนักเหลยว
หันมาดู

ชนถอดหมวกออก ล้วงศีรษะให้น้อย แล้วยก
มือบับแก้มหล่อนเบา ๆ กิริยาเล่นแกมจริงของเขา
บางครั้งน้อยก็อยากจะเข้าใจว่าชนรักหล่อน

“ ขยันเหลือเกิน น้อย, ฉันเข้ามาในห้องที่ไร
พบน้อยกำลังง่วนอยู่กับงานทุกครั้ง ”

น้อยยิ้มอ่อนโยน ถอดหมวกปานามาออกนำไป
แขวนไว้ นายวรเชษฐหัตถ์ตวงนั่งบนเก้าอี้หวาย ถ่วง
กระเป๋ายิบๆ หวีขึ้นมาจุกจุกมวนหนึ่ง

น้อยหัตถ์ตวง คำนวณเข้ามาถอดรองเท้าให้เขา
ชายหนุ่มยกมือบดศีรษะห่อหน้าเบาๆ พอใจในการ
ปรนนิบัติของน้อย

“ วนน ทำไมคุณกตบยานเร็วกว่าปกติเล่าคะ ? ”
ถามพลงแกเขือกผู้กรองเท้า

“ กคิดถึงน้อยนะซี ”

น้อยสะดุ้งใจ เขาพูดเป็นเชิงเกี้ยวห่อหน้าเด่มอ
แต่ไม่ได้หมายความว่าเขารัก นอกจากพูดเล่นๆ

ชน วรเชษฐ เป็นชายหนุ่มในวัยกระนอง ไม่
เยอหยิ่งถอดตัวเหมือนลูกผู้บางคน ชอบพูดเล่นหัว

กับพวก คนใช้ ตลอดจน คนในบ้าน จนกระทั่งถูก
เจ้าคุณและคุณหญิงดุบ้อย ๆ

“คุณพ่อกับคุณแม่ท่านไปไหน น้อยรู้ไหม?”

น้อยถูกเดินไปเปิดตู้เสื้อผ้า หยิบกางเกงแพรกับ
เสื้อเชิ้ตไปโถงออกมา

“ไม่ทราบค่ะ ท่านไปตงแต่เที่ยงแล้ว” พดจบ
ก้นาเสื้อ กางเกง มาให้เขา “คุณจะทำนา หรือ
ยังคะ?”

“เดี๋ยวก่อนนอ ยากจะนั่งพักเสียดังครู่”
น้อยยมเศร้า ๆ ถูกชนไป รุดมาน บังตา ออก
แล้วเออมมือเปิดพดตมตง

“รับประทานน้ำแข็งไหมคะ? ดิฉันจะไปเอา
มาให้”

“ขอบใจน้อย” นายวรเชษฐถูกอดเสื้อคอแบะ
ดั่งให้ห่อถ่อน

น้อยแขวนเสื้อเรียบรอยกเดินออกไป ชนลูกชน
 ถอดกางเกงฟอร์มออก แดวด้อมกางเกงแพร ด้นาตาล
 เขาเดินผิวปากเบา ๆ มาที่หน้าต่าง ทอดสายตามองไป
 ทางประตูบ้าน ดั่งความนึกคิดไปที่หญิงสาวคนหนึ่ง
 หล่อนคือ

คารา คุณภากร

คาราคอยอดชีวิตจิตใจของชน เป็นหญิงคน
 แรกที่ชนรักและบูชาหล่อน คาราด้วยเก้ แต่งตัวนำ
 ดมัย ปราบเปรี้ยวในการด้อมาคม เป็นด้อมาชิกคนหนึ่ง
 ของด้อมอร์ 'ด้อมห้าย'
 เขารู้จักกับคาราเมื่อตนบ่นเอง เพื่อนของชน
 คนหนึ่งได้แนะนำให้รู้จักด้อมอร์นั้น ต่อมาชนกับ
 หล่อนก็สนิทสนมกันอย่างรวดเร็ว และหลังจากนั้น
 เพียงหนึ่งเดือน คารากมอบกายเขาด้อมวงแขน ของ
 นายวรเชษฐ

คารามฐานะค่อนข้างตา เขาบานอยู่กับแม่ทนน
 ราชดำเนินกลาง ชนไปหาห่อก่อน ทบาม ไม่เว้นวัน
 แม่ของห่อก่อนก็เปิดโอกาสให้เขา พาห่อก่อนนั่งรถยนต์
 เทียว, พาไปตัดเสื้อ, รับประทานอาหาร, ดูภาพยนตร์
 ตอนกลางคืน ชนหวังอย่างยิ่งว่า ความรักระหว่าง
 เขากับคาราคงจะไม่มีอุปสรรคเป็นแน่

นายวรเชษฐเดนมัท ไต่เชยหนังด้อ ดึงตนชัก
 ขวากออก หยิบรูปถ่ายขนาดโป้การ์ดของคาราขึ้นมา
 ดู แลดูเขากยมเบนด์หัวใจ

น้อยถอถาดเงินได้แกวณาแซงเดินเข้ามา ชนรับ
 ยกมือไหว้หลังซ่อนรูป แตะน้อยแต่เห็นแล้ว ห่อก่อน
 วางถาดลงบนโต๊ะ มองดูชนด้วยแววตาเศร้า ๆ

“รูปใครคะ ให้น้อยดูได้ไหมคะ?”

ชายหนุ่มหัวเราะ

“รูปครกตนเอง”

น้อย ใจหายวาบ พยายามฝืน แ่ดงกริยาให้
เป็นปกติ

“จริง ๆ หรือคะ?”

ชนพยกหนาดึงตนชกออกจะเก็บรูปไว้

น้อยพูดเสียงเครือเดกน้อย “อยากเห็นเหลอ-

เกินคะ ให้น้อยดูก่อนดีคะ”

“ถ้ารับรองว่าจะไม่แพร่งพรายให้คนอื่นรู้ ฉัน

จะให้ดู”

“คะ” รับรับคาทนท

“ดิฉัน ไม่บอก ใคร

หรือคะ”

ชนดงเตใจเดกน้อย

แล้วเขาก้ดงรูปถ่ายของ

ดารา ดุฎภากร ให้หัดอน ใครเด้าจะอธิบายถึงความ

รู้สึกของน้อยในขณะนั้นได้...

ดาราด้วยกว่าน้อยมากมายนัก ม่เด่นหิกว่าน้อย

ตงหลายเท่า เพียงแต่รูปถ่ายดาราขงงามถึงเพียงน

หัวใจ ของ น้อย เริ่ม เกรี้ยว หมอง หดือน ฝัน ใจ พด

ออกมาเบา ๆ

“ ด้วยเหตุใดเกินคะ คู่ควรกับคุณชั้นอย่างยิ่ง ”

ชนยมแบบ

“ ใคร ๆ เขาก็ว่าอย่างนี้ แต่คุณพ่อคุณแม่ท่าน คงไม่ชอบ ”

“ เพราะ ดารา ออกจะ ปราดเปรี้ยว ทัศนียภาพ
แถวฐานะก็ไม่ได้จะดี คุณพ่อกับคุณแม่ล่ะ ท่านชอบ
ผู้หญิงที่คร่ำครวหรือโบราณ แต่ฉันไม่ชอบ นะหน
เรื่องดารา กับฉันจึงไม่ยอมบอกให้ท่านทราบ เพราะ
กลัวว่าท่านจะขัดขวางหนทางรักของฉัน ”

น้อย พดกอ่าน ดลาย เช่น หดง ไปด้ การ์ด เป็น คว
อักษร เด็ก ๆ หวด แกม บรรจง ปรากฏ ขอ ความ
ฉัน ๆ ว่า

สำหรับ ชน วรเชษฐ ดวงใจของ

ด. คุณภากร

๑๐/๖/๕๒

ทั้งภาพและคำจารึก ทำให้ฉันปวดร้าวหัวใจ
อย่างที่สุด หดห่อร่างกายของดาราให้เขา พยายาม
ฝืนยอมอย่างยากเย็น

“คุณคงรักคุณดารามากนะคะ ?

ชายหนุ่มยกคิ้ว

“รักเท่า ๆ กับน้อยนั่นแหละ”

น้อยหัวเราะ แต่เสียงหัวเราะนั้นฉันเหตอที่จะฉัน

“อย่าเพิ่งให้น้อยดีใจตายเลยคะ คุณจะไม่
ใครใช้”

เขายกมือจับคางหุดอน

“ทำไมน้อยจะถึงกับดีใจตาย ?”

“ก็เมื่อก่อนพูดว่าอย่างไรคะ ?”

นายวรเชษฐียมพราย “ฉันบอกว่า ฉันรักดารา
เท่าๆ กับน้อย” แล้วเขาก็จับแขนหล่อน

น้อยค่อยๆ แกะมือออกเดินไปจากห้อง ทันใด
นั้นหล่อนก็หยุดชะงัก เมื่อเห็นเจ้าคุณ กับคุณหญิง
พิสมัย เดินชนบันไดมา น้อยรีบหลบเข้าไปในห้อง
พระ ซึ่งติดๆ กับห้องของชน

ประมุขของบ้าน ‘วรเชษฐ์’ ต่างมีใบหนายม
แย้มแจ่มใส ท่านทั้งสองเพิ่งกลับ มาจากบ้าน พระ
ประธานอรรถคดี ดัหายเก่าแก่ของท่าน และได้ไป
พูดทบทวนขอหมั้นนางดกษณ์ นราธิป ไว้ให้ ชนแล้ว
พระประธาน จะให้ คำตอบ ในวันศุกร์ที่จะถึงนี้ ซึ่ง
เจ้าคุณ กับ คุณหญิงหวังอย่างยิ่งว่า อย่างไรพระ
ประธานฯ ก็คงไม่ขัดข้อง ที่จะให้ตระกูล ทั้งสอง เป็น
ทองแผ่นเดียวกันในวันหน้า

เจ้าคุณ กับ คุณหญิง เดินเข้ามา ในห้อง ส่วนตัว
ของบุตรชายคนเดียวของท่าน ชนยอมให้ผู้หญิงเกิดเกล้า
ของเขาอย่างอ่อนโยน

“ยังไงลูก, วนนอกจากกระทรงก็แน่วมา
บ้านกระมัง?”

เขาไม่ตอบ เป็นแต่หัวเราะ

“คุณพ่อกับคุณแม่ไปไหนมาครับ?”

ท่านทรงดองทรุดตัวนั่งบนโซฟาตัวเดียวกัน

“แม่กับคุณพ่อไปบ้านพระประธาน ๆ มา”

นายวรเชษฐชวมวดควยนี้ นั่งลงด้วยทันที เพราะ

เจ้าคุณกับคุณหญิงเคยพูดกับเขาหลายครั้งว่า จะ

ให้เขาแต่งงานกับนางด็กษณ์ นราธิป

แต่เห็นกริยาของชน เจ้าคุณก็ พะยัก พะเยด

ให้คุณหญิงพูดต่อไป

“ชน...แม่กับคุณพ่อได้ไป ทาบ ทาบ นาง ด็กษณ์

ให้ลูกแล้ว” พูดพาดงยกมือตอบครึ่งเขา “คุณ

พระประธาน ๆ จะให้คำตอบเรา เป็น ที่ แน่นอน ใน วัน

ศุกร์นี้แหละ” ท่านหยุดยั้งดีกรู้ แดวกล่าวต่อ

ไป “ ดกรักของแม่ เดียวหน้าจากมออายุด้มควรที่จะ
มตุกมเมยให้เป็นหตุกฐานเดยท แม่กับพอหวังว่า
เจ้าคงพอใจเจ้าสาวในอนาคตของเจ้าเป็นแน่ นง-
ตกษณเหมาะด้มกับเจ้าอย่างยง ทเดยว รูปรางก
ดวย กิริยามรรยาทกเรียบรอย วิชาความรักพอ
ตว แม่เอง, มองไม่เห็นผุ้หญิงทไหนอกแหว ทจะ
ดยงกวานงตกษณ ”

ความทุกซ่ออย่างใหญ่หลวง ได้บังเกิด ชนแก
ชนทนท ความรักระหวางเขากับดาราตองผจญกับ
อุปดรรคโดยไมรูเนอรตว ชนหน้าดัดด ด้ายตาท
มองดเจ้าคุณแตะคุณหญิงนนโค้กเชอม
“ คุณแม่ ” พุดเกอบเบเนเดยงกระซิบ “ คุณ
แม่ครับ ผม-ผมอยากจะนีกว่าผมก้าดังผนไป คุณ
พอกับคุณแม่ไปขอหมนนงตกษณให้ผม- ” แหว
ชนกกมหนามองดพนตนตนใจแทบจะพดอะไรไมได้
เจ้าคุณพิดย ๆ เมมรมผปาก เห็น กิริยาชน

๘๒๑. กรรควา นายวร เชษฐ ไม่พอใจที่จะ แต่ง งาน กับ
นางลักษณ

“ ชน ”

“ ครบ ”

“ พ่อคิดว่า แกคงกำลังจะคัดค้านเจตนาของ
พ่อกับแม่ไซ้ไหม ? ”

ชายหนุ่มถอนหายใจเบาๆ นิ่งเงียบไปสักครู่

“ ครบ—แต่ไม่ใช่คัดค้าน นอกจากจะ กราบ
เรียนให้คุณพ่อคุณแม่ทราบ ถึงความจริงใจ ของ ผม
เท่านั้น ”

อารมณ์ของท่านเจ้าคุณเริ่มหงุดหงิด

“ กพดมาไซ ”

ชนเมมรมปากแน่น มองดูท่านด้วยสายตา

แต่ดงการวงวอน

“ ผม—งา—ผม—ขอความกรุณาให้ คุณพ่อคุณแม่
แม่เลิกถามความคิดเห็นเสียเถิดครับ ผม อยากจะ อยู่
เป็นโสดไปก่อน คุณพ่อครับ จริงอยู่, นางลักษณ

กับญาติ คนอื่นคนไหน ไกลไหน แกเองน่าจะเข้าใจ
 หนึ่งลักษณะแล้ว เคยสนิทสนมกัน มาตง แต่เด็กแต่
 น้อย ” ท่านหยดพดลก็ครุ่นคิดว่าต่อไป “หรือ
 ว่าเจามคนรักอยู่แล้ว ถ้าเป็นจริงเช่นนั้นก็ขอให้บอก
 พอตามตรง พออยากรัก หากเจามคนรักทดทว่า
 หนึ่งลักษณะแล้ว พอখনดที่จะเปิดเผยความคิดอันใด
 ตามใจเจ้า ”

อีกครั้งหนึ่งทชณอนหายใจยาว เขาจะบอก
 ความจริงแก่ท่านได้อย่างไรได้ ชนุนด์สัยของท่าน
 ดี คุณพ่อกับคุณแม่คิดจะหว่าโบราณ ท่านไม่ชอบ
 ผู้หญิงแต่งตัวหรูหราพาปากเขย่นคว แดะกว้างขวาง
 ในวงศ์มาคม แต่ชนชอบ ชงความรู้อักระหว่าง
 เขากับท่านแตกต่างกัน

“ ปดะ-เปด้าครับ ” ชนพุดตะกุกตะกัก “ ผม
 ยังไม่เคยรักใครเลย ”

คราวนี้เจ้าคุณยม ออกมาได้ พะยก หน้า ให้
 คุณหญิงพุดบาง

“ชนของแม่” คุณหญิงกตวชาฯ “เจ้า
จะต้องแต่งงานกับนางดกษณ อย่าทำหน้าเศร้าอย่าง
นี้เสีย รื้อใหม่ว่ากริยาเช่นนี้จะทำให้พ่อกับแม่เสียใจ”

ชนทอดสายตามองออกไปนอกหน้าต่าง ภาพ
ของดารา คุณภากร แมงามของเขาปรากฏ ชนใน
ห้องนึก อุปาทานทำให้เขาแฉะ แฉะ หดห่อ กระซิบ
ข้างหู

“ชน-ชนชา ชนจะดื่ม ดารา ได้ลงคอ เขียว
หรือคะ? โถ-ชน, ยังไม่ทันไรชนก็ดัดตนออกไป
แต่งงานกับคนอื่น หัวใจของพ่ออย่างตนเอง ชนจำ
ได้ไหม พ่อได้ให้คำมั่นสัญญากับน้อง พ่อว่าพ่อจะรัก
น้อง ดังดาร์และเอนดน้องเสมอไป-”

หัวใจของชนราว ระเบิดอย่าง ล้ำหืด ชนพูด
โพล่งออกมาคล้ายกับไม่รู้ตัว

“คุณพ่อครับ, โปรดอย่าให้ผมแต่งงานกับ
นางดกษณเลย เป็นตาย อย่างไร ผมก็แต่งงาน
กับนางดกษณไม่ได้”

เจ้าคุณพิสัย ๆ มองด้วยสายตาทมิฬ

“ชน! นึกแกกตัญญูกับพ่ออย่างนเซียวหรือ?”

นายวรเชษฐก็มตงกราบแทบเท้าท่านด้วยความ
เคารพสูงสุด

“ผมไม่รักครับ คุณพ่อ, โปรดเห็นใจผม
บ้าง ถ้าจะให้ผมแต่งงานกับนางลักษณ ก็เท่ากับ
คุณพ่อบั่นทอนความสุขของผมทางอื่น”

ประมุขของบ้าน ‘วรเชษฐ’ บังเกิดโทสะ
ทันที ท่านเป็นคนฉุนเฉียว โกรธง่ายหายเร็ว เวล
โกรธใคร ๆ ก็รอกหน้าไม่คิด

“อายชน!” เจ้าคุณ ร้องเกือบเป็นเสียง
ตะโกน “นึกเขาใจว่า พ่อแม่เป็นผู้ทำลายความ
สุขของมึง อย่าง นั้น หรือ ? ทำไมมึงเห็น ความ

ปรารถนาของคุณพ่อแม่เป็นการหวังร้ายต่อมึง” ท่าน

ผดุงผดุงดุจนัยน “จะอย่างไรก็ตาม ถ้าหาก
ว่าวันศุกร์นี้ พระประดาน ๆ เขาตอบตกลง ชาก

จะจัดการไปหมั้นนางดกณ และกำหนดวันแต่งงาน
ทันที”

ชนน้อยใจอย่างยิ่ง

“ผมไม่แต่งหรือครับ คุณพ่อ”

เหมือน กับ นามนราด ดงบน กอง เพดง เจ้า
คุณพิสัย ๑ ชบกรามแน่น ฟาดกำปั้นขวาตบ บนฝ่า
มือซ้าย ร้างของท่านด้นเทม

“ก็ให้มนูไป” ท่านพูดเสียงหนักแน่น “ถ้า
มึงปฏิเสธก็หมายความว่า มึงทำลายเกียรติยศของ
ข้า มึงจะให้พระประดาน ๑ เขาถอนหงอกข้า เอา—
เอาอย่างใจก็เอากัน เมื่อมึงเป็นลูกนอกคอก มึง
ต้องไปจากบ้านข้า—” ท่านเค้นหัวเราะด้น ห้อง
“อา้ยชน, มึงถอความมึงมเงินเดือนตง ต้อง รอยหา
ดิบบาท ไม่ต้องง้อชายังงนหรือ?”

ก่อนทชนจะได้ตอบ คุณหญิงกริบพูดชนทนท

“เจ้าน่าจะคิดเสียก่อนพูด ไม่ควรทำให้คุณ

เรื่องไข่มุกดำต่อไป.....

สัปดาห์ที่ ๕ เขียน โดย อรุโณทัย

เป็นนิยายรักอันยิ่งใหญ่ของหัวใจรักสี่หัวใจ
หญิงหนึ่งชายสาม ในป่าดงพงเปลี่ยวของแผ่นดิน
อันรื่นรมย์ไปด้วยมนต์สวาท รัญจวนใจทางภาค
เหนือ เริ่มเรื่องขึ้นด้วยความรักกระเรงรส วาบ
หว่าและหวานใจ อวสานตลึงด้วยหยดเลือดและความ
อาตร

อรุโณทัย นำท่านไปสู่บึงหารักที่ยากแก่การจะตัดสินใจของ
สามรักสามชายที่ถูกอำนาจอันมีมนต์ทางใจให้ต้องรักหญิงคนเดียวกัน
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

หล่อนต้องยอมรับ ทั้งสามรัก ด้วยอาการอย่างไร
รักหนึ่งมอบให้แก่ชายผู้เป็นพ่อพระเจ้าชีวิต รักหนึ่ง
ต้องเสียสละให้แก่ชายผู้มีพระคุณ อีกรักหนึ่งมอบให้
แก่ชายที่เคยเกลียดชังมาแล้วอย่างเขี้ยวกระดกดำ....

กำหนดออกวันจันทร์ที่ ๑๓ น

จัดพิมพ์จำหน่ายโดย

สำนักพิมพ์

เบญจศึกษา